

21 Ιουνίου, 1995

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΓΓΡΑΦΗΣ (ΑΡ. 1),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 720/93)

5 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Αναθεωρητικός έλεγχος — Το δικαστήριο δεν εκτιμά στοιχεία, δεν ελέγχει την ουσιαστική κρίση της διοίκησης παρά μόνο σε περίπτωση πλάνης περί τα πράγματα και υπέρβασης των άκρων ορίων της διακριτικής ευχέρειας της διοίκησης.

10 Εκτοπισθέντες — Σχέδιο Βοήθειας Εκτοπισθέντων και Παθόντων — Έννοια του όρου εκτοπισθείς — Ειδικά το ζήτημα της μόνιμης κατοικίας σε τουρκοκρατούμενη περιοχή στην κριθείσα περίπτωση — Περιστάσεις.

15 Ο αιτητής προσέβαλε την άρνηση της διοίκησης να του εκδώσει προσφυγική ταυτότητα ισχυριζόμενος ότι πράγματι κατοικούσε σε τουρκοκρατούμενη περιοχή πριν από την εισβολή παρά την περί του αντιθέτου διοικητική κρίση.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

- 20 1. Το Δικαστήριο δεν προβαίνει σε εκτίμηση στοιχείων και μάλιστα αντιφατικών. Αυτό είναι έργο της διοίκησης. Η προσέγγιση του Δικαστηρίου στην αποτίμηση γεγονότων που αποτέλεσαν τη βάση διοικητικής απόφασης είναι η ίδια με εκείνη στην απόφαση *Παπαχριστάκης Ιακώβου*.

Ακόμα και από μια φευγαλέα ματιά στο διοικητικό φάκελο φαίνεται πως διερευνήθηκε εξονυχιστικά κάθε πτυχή της υπόθεσης. Η έρευνα επεκτάθηκε και στους αρμόδιους οργανισμούς ή υπηρεσίες από τους οποίους συγκεντρώθηκαν όλα τα στοιχεία που υπάρχουν στο φάκελο. Κάθε τι που προσμέτρησε στη λήψη της απόφασης ήταν ακριβές. Δεν αποδείχθηκε πως το υπόστρωμα της απόφασης η οποιοδήποτε συστατικό του ήταν ψευδές ή ανύπαρκτο. Απλώς προτιμήθηκαν ορισμένα στοιχεία από άλλα που προσκόμισε ο αιτητής, επιλογή που δεν εκφεύγει των ορίων της ευχέρειας που διαθέτει στο προκείμενο η διοίκηση. 5 10

2. Το δικαστήριο δεν μπορεί στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας να διεξάγει παρεμπόδιουσα έρευνα της νομιμότητας της ακύρωσης ή έστω της ανάκλησης της προσφυγής να το πράξει τότε με απευθείας προσφυγή στο δικαστήριο. Μεσολάβησε, ύστερα από δεκαετία σχεδόν, νέα αίτηση που υπαγόρευε νέα έρευνα και που οδήγησε στην επίδικη απόφαση. Άλλωστε είναι η εξέταση νέων στοιχείων που προσκόμιζε κάθε φορά ο αιτητής (έτσι φαίνεται πως δεχόταν η διοίκηση) που δημιούργησε τις προϋποθέσεις για την έγερση της προσφυγής αυτής το 1993. 15 20

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- Razis a.o. v. Republic (1979) 3 C.L.R. 127,* 25
- Χατζηπαναγής ν. Δημοκρατίας κ.ά. (1989) 3 Α.Α.Δ. 1079,*
- Χαραλάμπους κ.ά ν. Δημοκρατίας κ.ά. (1991) 4 Α.Α.Δ. 155,* 30
- Πιτζόλης ν. Δημοκρατίας κ.ά. (1991) 4 Α.Α.Δ. 3870,*
- Περατίτης ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 690,* 35
- Ιακώβου ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 2290.*

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της άρνησης των καθ' ων η αίτηση να εφοδιάσουν τον αιτητή, που κατάγεται από το κατεχόμενο χωριό Μουσουλίτα της επαρχίας Αμμοχώστου, με προσφυγική ταυτότητα. 40

Ι. Νικολάου, για τον Αιτητή.

Α. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ών η αίτηση.

Cur. adv. vult.

5 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Η υπόθεση αφορά την άρνηση της Υπηρεσίας Εγγραφής του Υπουργείου Εσωτερικών να εφοδιάσει τον αιτητή, που κατάγεται από το κατεχόμενο χωριό Μουσουλίτα της επαρχίας Αμμοχώστου, με προσφυγική ταυτότητα. Σε τέτοια ταυτότητα δικαιούται κάθε εκτοπισθείς με την έννοια που έχει η λέξη στο Σχέδιο Βοήθειας Εκτοπισθέντων και Παθόντων. Το 10 Σχέδιο αυτό εκπονήθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο για την αντιμετώπιση και απάμβλυνση των οικονομικών προβλημάτων των προσφύγων και ενσωματώθηκε στην υπ' αρ. 13.503 απόφαση του ημερ. 19/9/74. Εκτοπισθείς, σύμφωνα με τον ορισμό που 15 περιέχει η απόφαση, είναι κάθε πρόσωπο του οποίου

"(α) η μόνιμος κατοικία ευρίσκεται εις κατειλημμένην υπό των Τούρκων περιοχήν, ή κατέστη απροσπέλαστος, ή
(β) ....."

20 Αμέσως μετά την εισβολή η σύζυγος του αιτητή εξασφάλισε προσφυγική ταυτότητα με αρ. 16922. Αργότερα, όμως, το 1978 αναγκάστηκε να την επιστρέψει ύστερα από απαίτηση της Υπηρεσίας Εγγραφής, που έκρινε ότι δεν πληρούσε την παραπάνω 25 προϋπόθεση του Σχεδίου για χορήγηση ταυτότητας, η οποία παρέχει στον κάτοχό της και την οικογένειά του οικονομικά ευεργετήματα (βλέπε επιστολές της Υπηρεσίας ημερ. 1/7/78 και 12/8/78). Ύστερα από πολλά χρόνια και συγκεκριμένα στις 10/5/89 ο αιτητής ζήτησε την έκδοση προσφυγικής ταυτότητας. 30 Την αίτησή του συνόδευσε με ένορκη δήλωση στην οποία ισχυρίζεται ουσιαστικά ότι μέχρι την εισβολή διέμενε μόνιμα στη Μουσουλίτα, τον τόπο που είχε γεννηθεί και μεγαλώσει.

35 Είναι η υπόθεση των καθών η αίτηση ότι η συνήθης διαμονή του αιτητή και της συζύγου του, που κατάγεται από την ενορία Αγ. Κασσιανού Λευκωσίας, πριν και μέχρι την εισβολή ήταν στην οδό Διός αρ. 3 στο Στρόβολο και όχι στη Μουσουλίτα, όπως ισχυρίζεται ο αιτητής. Η φράση "μόνιμη κατοικία" στην υπουργική 40 απόφαση, όπως σωστά παρατηρεί ο δικηγόρος του αιτητή, ερμηνεύθηκε από τη νομολογία ότι σημαίνει συνήθη διαμονή σε αντιδιαστολή με την προσωρινή ή ευκαιριακή διαμονή: *Ραζής & Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1979) 3 Α.Α.Δ. 127, *Σοφούλης Χατζητριαναγή ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1079, *Ξάνθη Χαραλάμπους & Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 155, *Γεώργιος Πιτζόλης*

ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 3870, *Κωστάκης Περατίτης ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 690 και *Παπαχριστάκης Ιακώβου ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 2290.

Το ιστορικό είναι κάπως μακρό και δε θα αναφερθούν παραμόνον τα βασικά περιστατικά. Ξεκινώ με ότι είναι αναντίλεκτο. Ο αιτητής αποφοίτησε από ελλαδική ιδιωτική σχολή Βοηθών Ιατρικών Επαγγελεμάτων Σ.Β.Ι.Ε. στις 2/7/93. Και προσλήφθηκε σαν οδοντοτεχνίτης από 3/9/73 στις Οδοντιατρικές Υπηρεσίες του Γενικού Νοσοκομείου στη Λευκωσία. Στις 8/7/74 παρακάθησε σε εξετάσεις στην Ελλάδα και πήρε στις 27/9/74 πιστοποιητικό ισοτιμίας του πτυχίου Σ.Β.Ι.Ε. με το απολυτήριο δημόσιων σχολών στην Ελλάδα, που τέθηκε σαν προϋπόθεση για τη συνέχιση της υπηρεσίας του στο Γενικό Νοσοκομείο. Την προτεραιία ο αιτητής, που ήταν μνηστευμένος από τον Ιανουάριο του 1974, τέλεσε το γάμο του σε εκκλησία του Στροβόλου. Στην εν λόγω δήλωσή του ο αιτητής λέγει ότι επέστρεψε από την Ελλάδα την 17/7/74 και πήγε με τη σύζυγό του στη Μουσουλίτα. Κατατάγηκε στην Εθνική Φρουρά την επομένη της άφιξής του και απολύθηκε στις 27 του ίδιου μήνα.

Μετά από έρευνα που έκαμε η Υπηρεσία Εγγραφής ήλθαν στο φως διάφορα νέα στοιχεία. Παραθέτω αυτά που νομίζω πιο σημαντικά χωρίς να παραγνωρίζω - και να έχω υπόψη - όσα δεν καταγράφονται. Το σπίτι στο Στρόβολο, στο οποίο ζει η οικογένεια από τότε, δόθηκε ως προίκα στη σύζυγο του αιτητή από τους γονείς της με προικοσύμφωνο ημερ. 6/1/74. Στο προσκλητήριο του γάμου (που έγινε στις 7/7/94) αναφέρεται πως οι νεόνυμφοι θα δέχονταν συγχαρητήρια στο σπίτι αυτό που χαρακτηρίζεται σαν το σπίτι τους. Στο μεταξύ στις 17/12/73 ο αιτητής έκαμε αίτηση για εγκατάσταση τηλεφώνου στη Διός 3 δίνοντας σαν ταχυδρομική του διεύθυνση εκείνη των πεθερικών του στη Λευκωσία. Και προηγουμένως, όταν αγόρασε αυτοκίνητο, τη διεύθυνση του τόπου εργασίας του. Αργότερα στις 7/5/74 η σύζυγος του αιτητή υπέβαλε αίτηση στην Α.Η.Κ. για ηλεκτροδότηση, που πραγματοποιήθηκε την επομένη.

Η θέση της διοίκησης είναι ότι ο αιτητής και η γυναίκα του κατοίκησαν οριστικά στο σπίτι της τελευταίας μετά το Μάιο του 1974 και εν πάση περιπτώσει πριν το γάμο τους. Αυτό, κατά την άποψη της διοίκησης, επιμαρτυρεί και η αυξημένη κατανάλωση νερού κατά την κρίσιμη περίοδο, όπως δείχνουν τα στοιχεία που πήρε η Υπηρεσία από το Συμβούλιο Υδατοπρομήθειας, τα οποία βρίσκονται στο φάκελο. Περαιτέρω όταν ζήτησαν εκλογικό βιβλιάριο

από την αρμόδια υπηρεσία δε δήλωσαν ότι είναι εκτοπισθέντες. Ακόμη υπήρχε μαρτυρία από γείτονες ότι ο αιτητής έμενε στα πεθερικά του στη διάρκεια του αραβώνα του (Μίνως 21, Λευκωσία) και ότι κατοίκησε στη Διός 3 πριν από το πραξικόπημα.

5

Απ' ό,τι βγήκε στην επιφάνεια η διοίκηση συμπέρανε ότι ο αιτητής είχε πριν και μέχρι την εισβολή τη συνήθη κατοικία του στον Στροβόλο. Γιαυτό και στις 19/9/89 απέρριψε το αίτημά του. Στις 29/9/89 ο αιτητής ζήτησε επανεξέταση υποβάλλοντας συγχρόνως (1) πιστοποιητικό του κοινοτάρχη Μουσουλίτας ότι μέχρι την εισβολή ήταν μόνιμος κάτοικος του χωριού του και (2) βεβαίωση του δημάρχου Στροβόλου ότι με βάση τα φορολογικά στοιχεία είναι κάτοικος Στροβόλου από το 1975. Παρατηρώ όμως ότι οι διευκρινίσεις που δόθηκαν αργότερα και για τις δύο δηλώσεις υπάρχουν στο φάκελο - αφήνουν το κεντρικό θέμα αιωρούμενο. Η Επιτροπή Εξέτασης προσφυγικής ιδιότητας δε δέχθηκε το αίτημα (βλέπε επιστολή ημερ. 8/2/90).

Ο αιτητής επανέφερε το ζήτημα ύστερα από δύο χρόνια. Έγραψε στις 20/3/92 απευθείας στον Υπουργό Εσωτερικών και ζήτησε αναθεώρηση της απόφασης, αλλά όπως του λέχθηκε στην απορριπτική απάντηση ημερ. 14/4/92 "η περίπτωσή σας εξετάστηκε επανειλημμένα από το Γραφείο μου πλην όμως δεν προέκυψε οποιοδήποτε στοιχείο που να αποδεικνύει ότι κατά τον ουσιώδη χρόνο ..... είχατε τη συνήθη διαμονή σας στη Μουσουλίτα όπως επίμονα ισχυρίζεστε". Την ίδια τύχη είχε και το διάβημά του προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας από τον οποίο ζήτησε με επιστολή του της 14/12/92 να παρέμβει. Η επιστολή διαβιβάστηκε στην Υπηρεσία Εγγραφής που απάντησε για πολλοστή φορά αρνητικά στις 15/2/93.

Μολαταύτα ο αιτητής δεν εγκατέλειψε την προσπάθειά του να μεταπείσει την αρμόδια αρχή. Στις 4/8/93, αφού στο μεταξύ απευθύνθηκε και σε άλλους αξιωματούχους του κράτους, παρέδωσε στον Ανώτερο Λειτουργό Εγγραφής αριθμό βεβαιώσεων (που έγιναν πολύ αργότερα το 1992). Οι δύο προέρχονται από γείτονες του αιτητή στην οδό Διός και αναφέρουν (είναι πανομοιότυπες) ότι το πρώτο εξάμηνο του 1974 ο αιτητής επισκεπτόταν κατά καιρούς τον αρ. 3 με τη μνηστή του και πότιζαν τα δένδρα και ότι κατοίκησε στο σπίτι αυτό μετά την εισβολή. Στο σημείο αυτό μπορεί να λεχθεί ότι τα ίδια προβάλλει και ο αιτητής σε ένορκη δήλωσή του που έγινε για τους σκοπούς της δίχης. Η απάντηση ήταν πάλιν αρνητική γιατί "τα νέα στοιχεία που έχετε παρουσιάσει έχουν εξεταστεί πλην όμως το αίτημά σας για επανέκδοση της προσφυγικής σας

ταυτότητας δεν κατέστη δυνατό να εγκριθεί γιατί με βάση την έρευνα και τα στοιχεία, που υπάρχουν στο φάκελο της υπόθεσής σας, είναι φανερό ότι η συνήθης διαμονή σας πριν και μέχρι την τουρκική εισβολή δεν ήταν οποιαδήποτε τουρκοκρατούμενη περιοχή" (επιστολή ημερ. 6/8/93).

5

Ο λόγος που κύρια προβάλλεται για την ακύρωση της απόφασης είναι ότι δεν έγινε δέουσα έρευνα. Το αποτέλεσμα της πλημμέλειας αυτής ήταν να ληφθεί απόφαση υπό το κράτος πλάνης περί τα πράγματα. Υπογραμμίστηκε συναφώς ότι οδηγεί σε ακύρωση και η σοβαρή πιθανότητα ύπαρξης πλάνης, που δεν μπορεί να αποκλεισθεί στην προκείμενη περίπτωση ενόψει της φύσεως των στοιχείων. Κατά την εισήγηση οι βεβαιώσεις, στις οποίες μόλις έχω αναφερθεί, αντικρούουν τα ευρήματα της διοίκησης και δικαιώνουν τον αιτητή. Πέραν αυτών ο δικηγόρος του αιτητή αναφέρθηκε στα στοιχεία, ένα προς ένα, πού βασίστηκε η επίδικη απόφαση (εγκατάσταση τηλεφώνου, ηλεκτροδότηση, κατανάλωση νερού, τα στοιχεία που περιστοιχίζουν το γάμο του αιτητή κ.λ.π.) για να ισχυρισθεί ότι δε θεμελιώνουν την επίδικη απόφαση. Και ο συνήγορος κατέληξε ότι "οι καθών η αίτηση παρέλειψαν να ερευνήσουν δεόντως ποία ήταν η μόνιμη κατοικία του αιτητή και/ή πεπλανημένα συμπέραναν από το γεγονός ότι παντρεύτηκε στο Στρόβολο εγκαταλείποντας ταυτόχρονα τη μόνιμη διαμονή του στη Μουσουλίτα".

10

15

20

25

Το δικαστήριο δεν προβαίνει σε εκτίμηση στοιχείων και μάλιστα αντιφατικών. Αυτό είναι έργο της διοίκησης. Η προσέγγισή μου στην αποτίμηση γεγονότων που αποτέλεσαν τη βάση διοικητικής απόφασης είναι η ίδια με εκείνη που υιοθέτησα στην απόφαση στην υπόθεση **Παπαχριστάκης Ιακώβου**, ανωτέρω:

30

"Σαν θέμα αρχής η αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών ανήκει στην κρίση του αρμόδιου οργάνου εκτός αν συντρέχει περίπτωση πλάνης περί τα πράγματα ή υπέρβαση της διακριτικής ευχέρειας για την οποία υπάρχει πάντοτε έδαφος για άσκηση του ακυρωτικού ελέγχου: **Κωνσταντινίδης v. Δημοκρατίας** (1988) 3 Α.Α.Δ. 2375, **Μάρκος Παναγιώτου v. Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 3506 και **Γιαννούλα Χριστοδουλίδου και Άλλη v. Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 3554. Είναι χρήσιμο να αναφερθώ και σε δύο σχετικά πρόσφατες αποφάσεις του Συμβουλίου Επικρατείας:

35

40

Η πρόσδοση μεγαλύτερας βαρύτητας στα δυσμενή στοιχεία του φακέλου κρινομένου αξιωματικού έναντι των υπαρχό-

ντων ευμενών είναι κρίση ουσιαστική και ως τέτοια διαφεύγει τον ακυρωτικό έλεγχο εφ' όσον προκύπτει ότι πάντως το αποφασίσαν όργανο έλαβε υπ' όψιν του και εξετίμησε και τα ευμενή, (4271/88)

5

..... η κρίση δε αυτή, υποκειμένη στην ουσιαστική κρίση και εκτίμηση των αρμοδίων συμβουλίων, ελέγχεται από τον ακυρωτικό δικαστή μόνο σε περίπτωση πλάνης περί τα πράγματα ή υπέρβασης των ακραίων ορίων της διακριτικής ευχερείας. (1906/88)"

10

Ακόμη και από μια φευγαλέα ματιά στο διοικητικό φάκελο φαίνεται πως διερευνήθηκε εξονυχιστικά κάθε πτυχή της υπόθεσης. Η έρευνα επεκτάθηκε και στους αρμόδιους οργανισμούς ή υπηρεσίες από τους οποίους συγκεντρώθηκαν όλα τα στοιχεία που υπάρχουν στο φάκελο. Κάθε τι που προσμέτρησε στη λήψη της απόφασης ήταν ακριβές. Δεν αποδείχθηκε πως το υπόστρωμα της απόφασης ή οποιοδήποτε συστατικό του ήταν ψευδές ή ανύπαρκτο. Απλώς προτιμήθηκαν ορισμένα στοιχεία από άλλα που προσκόμισε ο αιτητής, επιλογή που δεν εκφεύγει των ορίων της ευχερείας που διαθέτει στο προκείμενο η διοίκηση.

15

20

Υπήρχε αρκετό υλικό που δικαιολογούσε το συμπέρασμα για μετοίκηση του αιτητή και μόνιμη εγκατάστασή του, ύστερα από ελεύθερη επιλογή του, στο Στρόβολο κατά τον κρίσιμο χρόνο. Επαναλαμβάνω εδώ τα προεξάρχοντα στοιχεία. Ο τόπος εργασίας του αιτητή ήταν η Λευκωσία από το 1973. Η σύζυγός του διέθετε το δικό της σπίτι στο Στρόβολο, που το ζεύγος φρόντισε να έχει τηλέφωνο και ηλεκτρισμό. Ο σκοπός των ενεργειών αυτών είναι προφανής. Ο γάμος τους γιορτάστηκε στο σπίτι αυτό - που στο προσκλητήριο χαρακτηρίζεται σαν το σπίτι τους - στοιχείο που μαρτυρεί εγκατάσταση και εκδηλώνει με σαφήνεια την πρόθεση για σταθερή διαμονή. Δε βλέπω ούτε αποδείχθηκε λόγος για να ανατρέψω τις εκτιμήσεις της διοίκησης.

25

30

35

Με το δεύτερο λόγο που προβάλλει για ακύρωση, ο αιτητής επιχειρεί να συνδέσει την προσφυγική ταυτότητα με αρ. 16922, που όπως θα θυμόμαστε εκδόθηκε στη σύζυγο του αιτητή το 1974 με εξαρτώμενο πρόσωπο τον ίδιο και ακολούθως ακυρώθηκε το 1978, με την επίδικη απόφαση. Απώτερη επιδίωξη είναι η αναθεώρηση της πράξης του 1978 με την προσφυγή αυτή. Ο αιτητής ισχυρίζεται ότι η πράξη, που ονομάζει ανάκληση, δεν περιείχε αιτιολογία και περαιτέρω δεν συνέτρεχαν οι άλλοι λόγοι για τους οποίους μπορεί να ανακληθεί μία παράνομη αλλά συγχρό-

40

ως ευμενής για τον πολίτη πράξη της διοίκησης. Είναι όμως προτιμότερο να παρακολουθήσουμε τους συλλογισμούς του συνηγόρου, που στοιχειοθετούν την ουσία της εισήγησης, όπως τους εκφράζει στην αγόρευσή του:

5

"Με την επίδικη απόφαση οι καθών η αίτηση επανεξέτασαν και ανακάλεσαν προγενέστερη νόμιμη διοικητική πράξη η οποία δημιουργούσε δικαιώματα στον αιτητή από το 1974. Ο κάτοχος προσφυγικής ταυτότητας έχει ορισμένα δικαιώματα και ωφελήματα.

10

Η επίδικη απόφαση εκδόθηκε με βάση τα ίδια γεγονότα επί των οποίων βασίστηκε και η διοικητική πράξη με την οποία παραχωρήθηκε στον αιτητή για πρώτη φορά η προσφυγική ταυτότητα.

15

Γιαυτό ευσεβάστως εισηγούμαστε ότι η διαφορετική εκτίμηση των ιδίων γεγονότων από το διοικητικό όργανο κατά τρόπο υποκειμενικό, δεν αποτελεί αιτιολογία της κατάργησης έννομων δικαιωμάτων του διοικουμένου."

20

Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας δεν απάντησε το σημείο αυτό. Αναφέρει δυό λόγια για την αιτιολογία, αλλά από διαφορετική οπτική γωνία, δηλαδή, της ίδιας της επίδικης απόφασης και υποστηρίζει πως υπάρχει τέτοια αιτιολογία.

25

Το δικαστήριο δεν μπορεί στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας να διεξάγει παρεμπόμπουσα έρευνα της νομιμότητας της ακύρωσης ή έστω της ανάκλησης της προσφυγικής ταυτότητας αρ. 16922 το 1978. Αυτό ο αιτητής θα μπορούσε να το πράξει τότε με απευθείας προσφυγή στο δικαστήριο. Εδώ μεσολάβησε, ύστερα από δεκαετία σχεδόν, νέα αίτηση που υπαγόρευε νέα έρευνα και που οδήγησε στην επίδικη απόφαση. Άλλωστε είναι η εξέταση νέων στοιχείων που προσκόμιζε κάθε φορά ο αιτητής (έτσι φαίνεται πως δεχόταν η διοίκηση) που δημιούργησε τις προϋποθέσεις για την έγερση της προσφυγής αυτής το 1993.

35

Η προσφυγή κρίνεται αβάσιμη. Την απορρίπτω. Χωρίς έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.